

RADZIECTWO (5) *sb n*

radziectwo (4), **radziestwo** (1); radziectwo : radziestwo *BielKron* (2:1).

a jasne; e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w -edztwo).

sg G radziectwa (3). ◇ A radziectwo (2). ◇ [I radziectw(e)m.]

Sł stp brak, Cn s.v. rada, radziecki urząd, Linde XVI – XVII w.

Urząd, stanowisko radcy (5) :

a. Wysoki urząd w Rzymie (w starożytności i we wczesnym średniowieczu) (4) : [papież Jan III hetmana Narsesa] namowił iż przyjechał do Rzymá z Nápuliey/ y vprosił mu rádzyectwo. *BielKron* 163v; Y gdzie było potrzebá/ [mieszczanin u Rzymian] nie żáłował złotá [...]. Nágradziło mu fię to gdy Rádziectwá doštał: Choćia Cenforem Rzymfkim/ choć Praetore^m zoštał. *KlonWor* 13, 17; [słusznie [Stefan Haller] dowodził [...] na [Rozmusa] Czeczotkę, tak cudzołóstwo, jako i chcęcy księgi miejskie powaryować [...]. Przecię złemu nic, a Hallera jeszcze winnym naleziono i radziectwo wzięto. *KronMieszcz* 6].

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy kraju (1): Látá 71/ Gálbá Sergius zacnego domu ftárego Senáckiego z Rzymá/ [...] po ftolcu był wybran ná Rádzyectwo Hifzpañńkie/ potym ná Cefárftwo. *BielKron* 145v.

b. [Urząd w Koronie Polskiej (zapewniający dochody i władzę na terenie, na którym był sprawowany): Zwrot: »rządzić radziectwem«: Niemogę ia nikomu poruczyć/ Stároftwem Poznańfkim rządzić/ áni też Rádziectwem *HerbOdpow* Z5.]

c. Urząd burmistrza w Niemczech w okresie reformacji (1) : Pothym Ian z Leydaná miedzy imi [zwolennikami reformacji w Münster] nachytrfzy á namožnieyfzy złożył Kinperdolingá [!] z rádzieftwá *BielKron* 214v.